

Als ze dan eindelijk klaar was,
liep ze graag door de wei.

‘Is ze niet prachtig?’
‘Is ze niet geweldig?’
‘Zit haar wol niet fantastisch?’
zeiden alle schapen.

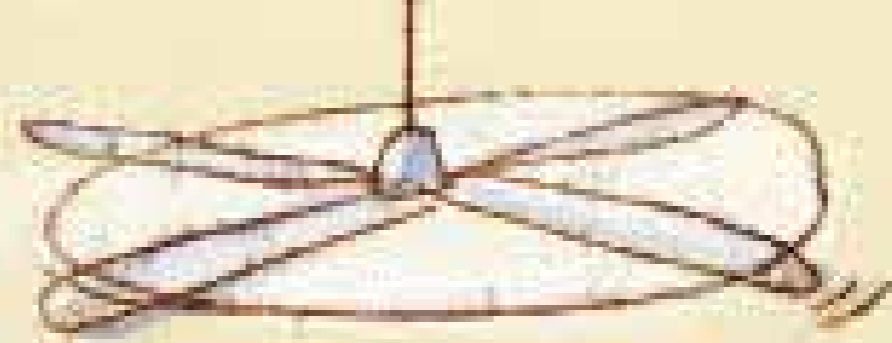

En Lola was trots en blij.

Maar op een warme dag
gebeurde er iets
verschrikkelijks.

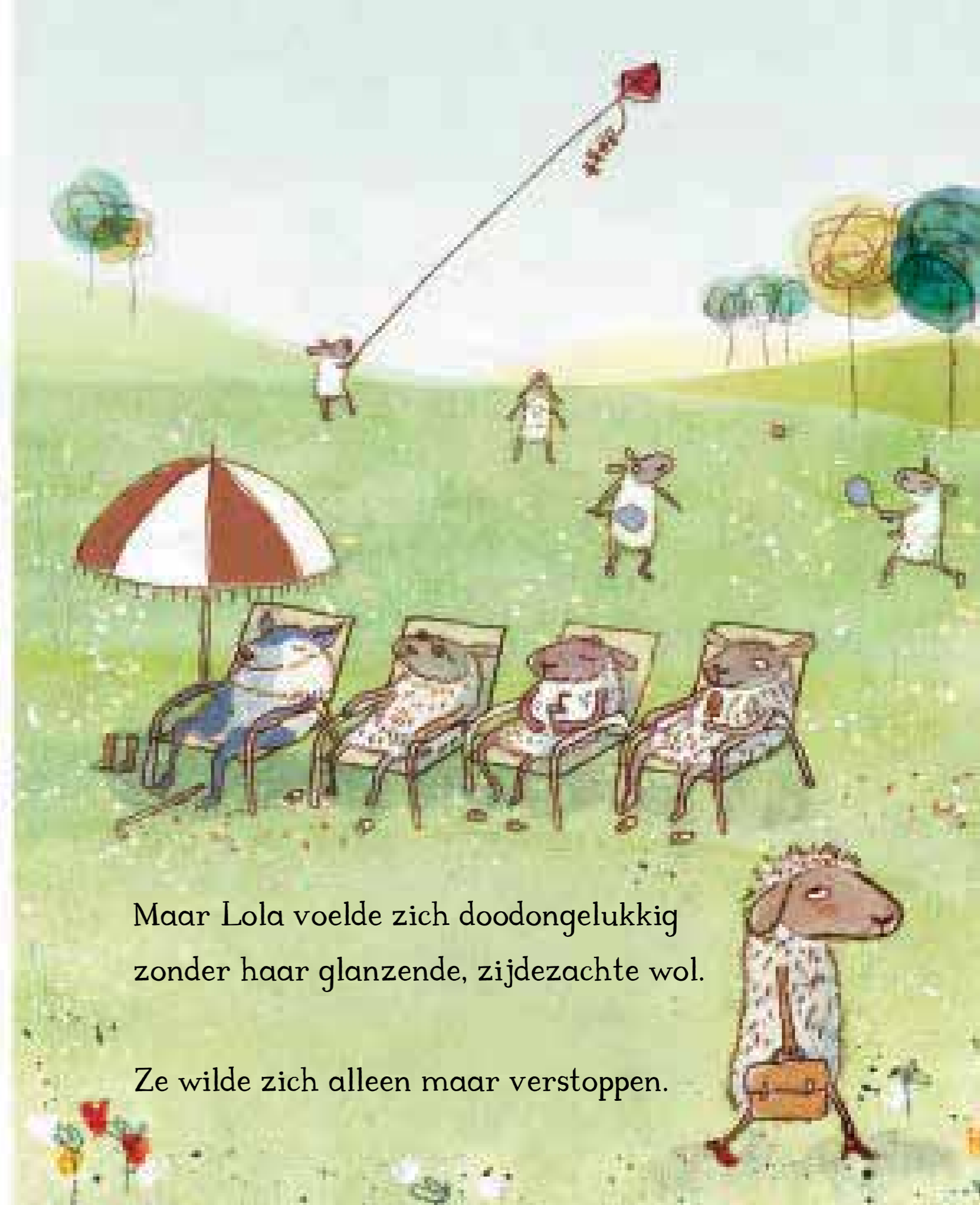
Alle dieren moesten
naar de kapper. . .

... en Lola's mooiste wol van de wereld was weg!

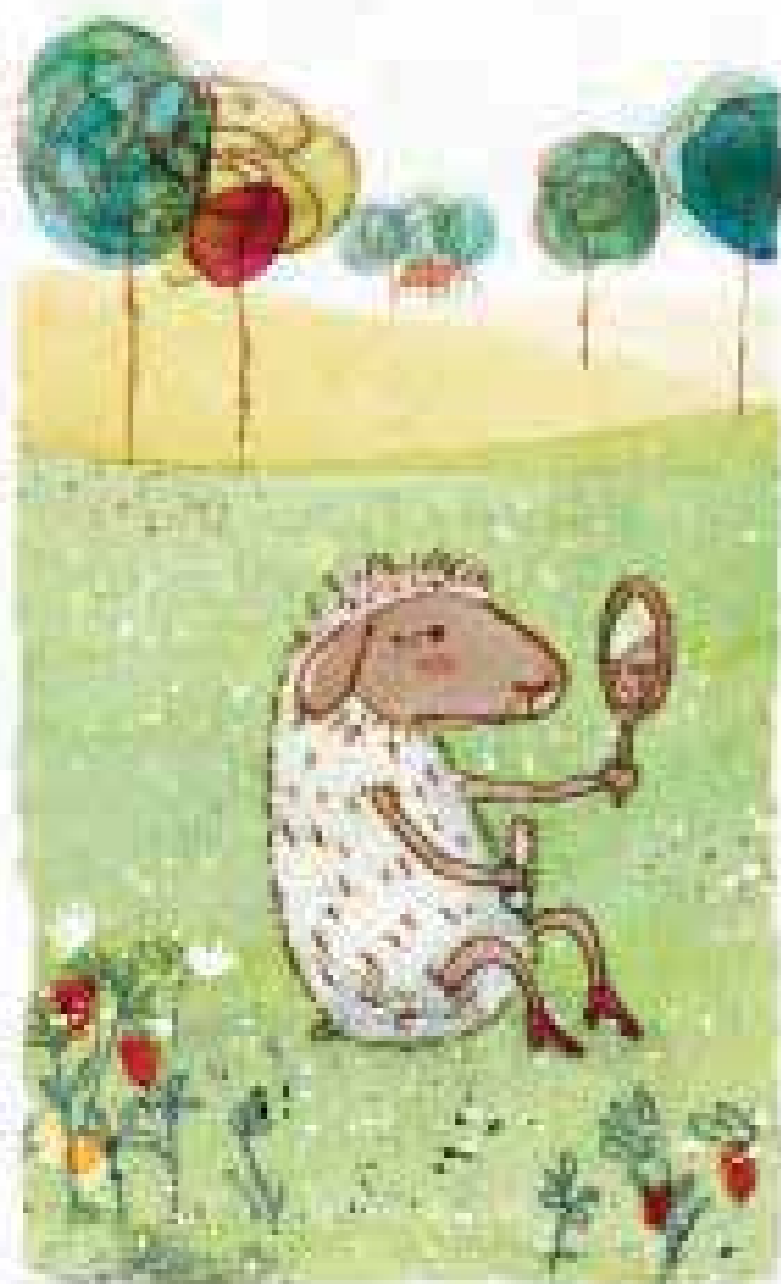
‘Nu heb je het vast
lekker koel,’ zei de hond.

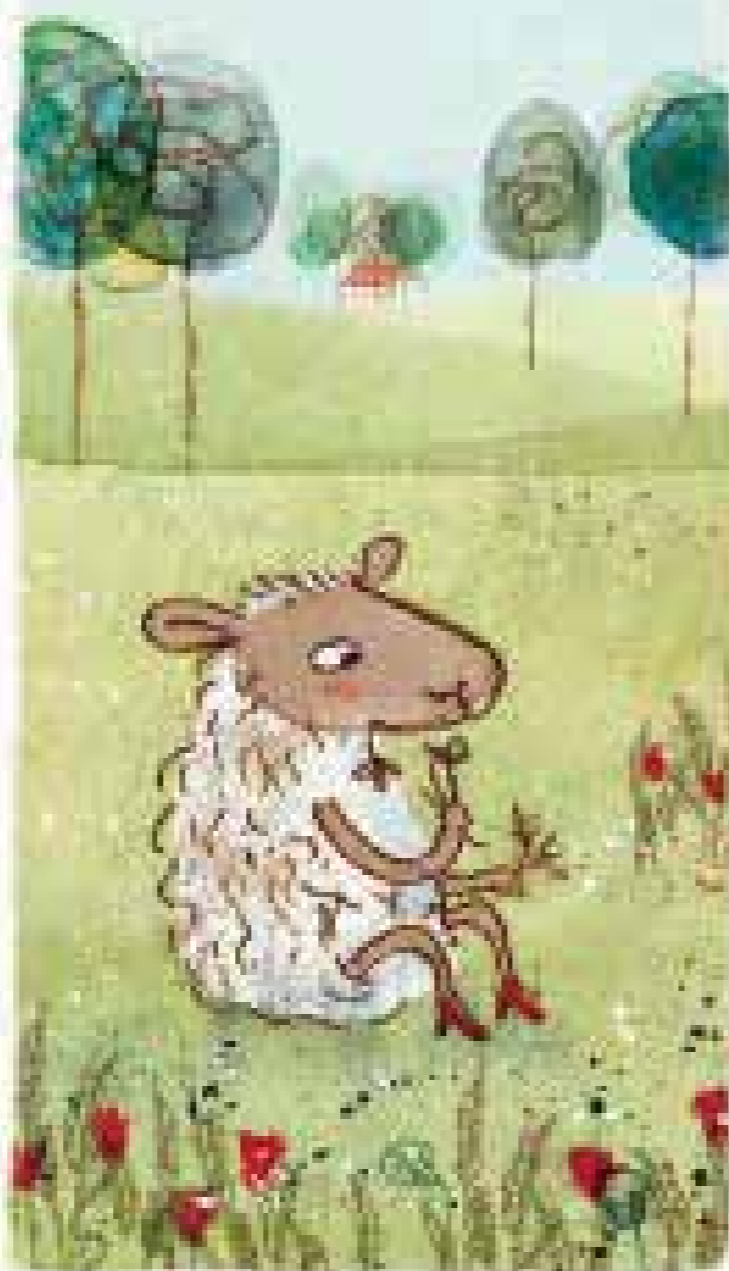
Maar Lola voelde zich doodongelukkig
zonder haar glanzende, zijdezachte wol.

Ze wilde zich alleen maar verstoppen.

Dus ze liep naar de
andere kant van de
heuvel

en wachtte,

en wachtte.

Heel langzaam groeide
haar wol weer aan.

Maar . . .